

Martina Bierská – Příběh ženy, která věřila ve svobodu

Narodila jsem se v listopadu 1968 v Olomouci jako vytoužené dítě Maxmiliána a Marty Trampotových, kteří tehdy žili v Ostravě. Můj příchod na svět byl pro rodiče nejen radostí, ale i důvodem zůstat v Československu, přestože vážně zvažovali emigraci po srpnové okupaci vojsky Varšavské smlouvy. Oba opustili řady KSČ a doma se pravidelně večer zavírali s rádiem, aby mohli poslouchat Hlas Ameriky a Svobodnou Evropu.

V roce 1972 jsme se přestěhovali na Vsetín, kde jsem prožila své dětství. Už na základní škole mi bylo jasné, že naše rodina není „běžná“. Učitelka mamince sdělila, že jsem chytrá holčička, a proto nebude nikde uvádět, že rodiče vystoupili z KSČ. Doma jsme často diskutovali o totalitním režimu a já jsem věřila, že moje generace přinese změnu. Táta byl skeptický, ale já jsem si stála za svým.

Po základní škole jsem nastoupila na gymnázium. Po maturitě jsem se nedostala na vysokou školu, a tak jsem začala studovat pomaturitní studium na Obchodní akademii ve Valašském Meziříčí, kde jsem poznala svého budoucího manžela Adama. Po roce jsem začala studovat medicínu v Olomouci, zatímco Adam studoval VŠB v Ostravě. V roce 1989 jsme byli oba ve druhém ročníku vysoké školy, když přišla sametová revoluce. Aktivně jsme se jí účastnili a věřili, že přinese změnu, kterou jsme si přáli.

V srpnu 1990 jsme s Adamem měli svatbu. Školy jsme nedokončili, ale život nám přinesl jiné cesty. V roce 1992 se nám narodila dcera Tereza a o osm let později dcera Adéla. Adam pracoval jako programátor a brzy se stal společníkem firmy. Já jsem dálkově vystudovala pedagogickou fakultu a od roku 1999 jsem pracovala jako učitelka a později zástupkyně ředitele na ZŠ Integra Vsetín. Od roku 2017 jsem působila na ZŠ Vsetín, Sychrov a od roku 2020 pracuji jako zástupkyně ředitele a učitelka v Základní škole a Mateřské škole Karolinka.

Roky 2022 a 2024 byly pro naši rodinu smutné – odešli moji milovaní rodiče. Naštěstí nám v roce 2023 přinesl radost vnuk Kvido, který je pro mě novým světlem v životě.

Rodina je pro mě vším a jsem vděčná za krásný život ve svobodné zemi. Ve volném čase ráda odpočívám na zahradě, která mi přináší klid a propojení s přírodou. Často se procházím v lese se svým psem a na podzim sbírám houby. Pravidelně navštěvuji kulturní akce – od plesů a divadel až po filmové a hudební festivaly.